

Nói với lớp người Việt cuồng Cộng

Huỳnh Thị Tố Nga

Nhận định của người viết rằng, còn một số lượng rất lớn người Việt u mê cộng sản, họ không phải là dư luận viên được đào tạo bài bản để chống lại người bất đồng quan điểm, nhưng họ lại bị một nền giáo dục nhồi sọ một cách u tối, sự nhồi sọ đó làm họ trở nên vô cảm, ác cảm với những người mà đảng cộng sản quy chụp cho là chống phá đất nước hoặc phản bội đất nước. Nền giáo dục của cộng sản đã tạo ra những con robot được lập trình một cách máy móc, đại diện là lực lượng dư luận viên. Họ không chịu học hỏi, tìm tòi hay tư duy độc lập.

Họ học lịch sử như một con vẹt, và lịch sử mà cộng sản nhồi vào đầu người Việt Nam gần thế kỷ nay là một sự dối trá, tô vẽ cho cộng sản trở thành anh hùng và chà đạp đối thủ (cũng là đồng bào) của họ trở thành tội đồ dân tộc. Bản tánh con người đa số vẫn ghét sự phản bội, cho nên, khi cộng sản ra sức nhồi nhét cho những thế hệ người Việt rằng, ngoài đảng cộng sản có công tạo dựng đất nước thì còn lại là thế lực “ngoại lai,” bán nước để cầu vinh.

Với tư duy như vậy, đa số người Việt Nam mặc nhiên nhận định rằng đảng cộng sản là quốc gia, là dân tộc. Cá nhân hoặc tổ chức nào chống lại đảng cộng sản mặc nhiên trở thành chống phá đất nước, nực cười quá phải không? Cách đây 80 năm hoặc 50 năm, hay thậm chí chỉ cách 20 năm về trước, người dân với tư duy như vậy cũng không lạ, vì truyền thông quá hạn hẹp, không có điều kiện tìm hiểu, bây giờ là thời đại của công nghệ thông tin, nhưng người Việt Nam vẫn vậy, họ bị một “sức ì chính trị,” chỉ một số lượng ít ỏi tìm hiểu và dám đấu tranh, phản biện với cộng sản, còn đa số, vẫn lười học hỏi, vẫn cuồng cộng sản một cách máy móc.

Một tỷ lệ tương đối có hiểu biết, nhưng im lặng, thành phần này cũng không khá hơn.

Đa phần số lượng cuồng đảng có dây mơ rễ má với cộng sản, hưởng lợi ích từ cộng sản nên ra sức bảo vệ đảng. Số lượng khác không hưởng lợi ích từ đảng nhưng vẫn bảo vệ vì cho rằng cộng sản có công xây dựng, thống nhất đất nước. Đặc điểm chung của những người cuồng đảng, họ rất tàn nhẫn. Họ lao vào chửi bới, thù hằn những người có quan điểm đối lập. Ở họ, không có khái niệm về tự do ngôn luận, họ không hề hiểu biết nhân quyền là gì, chỉ biết chửi và chửi. Họ không phân biệt được cơ cấu chính trị là gì, không phân biệt được đảng phái và quốc gia là hai thành phần khác nhau, vì cộng sản đã ra sức nhồi sọ cho họ

hiểu rằng đảng cộng sản là lực lượng lãnh đạo duy nhất ở Việt Nam. Không được có khái niệm đa đảng, những ai đòi đa nguyên đa đảng là bị đàn áp và vào tù. Đảng cộng sản tuyên truyền rằng đa đảng sẽ loạn lạc, tạo điều kiện chia rẽ đất nước, luận điệu ngụy biện như vậy mà người dân vẫn nghe.

Tại sao không đặt câu hỏi rằng, bao nhiêu quốc gia trên thế giới này vận hành cơ cấu chính trị đa đảng? Bao nhiêu quốc gia duy trì độc đảng? Xin thưa, kể cả Trung Quốc và Triều Tiên, là hai quốc gia độc tài chuyên chế, nhưng hiến pháp của họ vẫn thực hiện đa đảng, chỉ là đa đảng không được thực thi trên thực tế, chỉ là vỏ bọc nên vẫn độc tài toàn trị. Triều Tiên theo cơ chế gia đình trị, với đường lối tư tưởng của Kim Nhật Thành, và đảng Lao Động cầm quyền. Hiến pháp Trung Quốc cho phép đa đảng, nhưng đảng cộng sản là đảng chấp chính cầm quyền, những đảng phái còn lại với chức năng tham chính.

Bạo loạn hay không là do sự sắp đặt cơ cấu chính trị như thế nào, cộng với các chính sách vận hành cơ cấu chính trị. Ngoài chính sách, phải có nhân tâm để thu phục lòng người, chứ không phải đa nguyên đa đảng là bạo loạn, hiểu như vậy là chưa hiểu biết về chính trị, hoặc cố tình ngụy biện. Không hiểu về sự đa nguyên phân tầng tự nhiên của xã hội thì làm sao có chính sách vận hành phù hợp. Hệ lụy của độc tài gây ra như thế nào, thiết nghĩ không cần phải nói lại. Người dân Việt Nam không biết đến bao giờ mới tỉnh thức, họ cứ mãi nhốt mình trong cái giếng, nhìn bầu trời qua nắp giếng nhỏ bé rồi cho là đủ, mà không biết rằng ngoài kia là một thế giới bao la, văn minh và rộng mở thế nào.

Sự lười biếng, thích bản thân được yên ổn mặc kệ xã hội thế nào là lỗi của mỗi cá nhân, nhưng phần lớn hơn chính là tội ác của cộng sản, họ đã biến người dân Việt Nam trở nên u tối. Suốt gần một trăm năm qua, họ vẫn không ngừng tuyên truyền giả dối, thậm chí ngày càng tăng cường sự tuyên truyền mọi lúc mọi nơi. Từ những cơ quan nhà nước cho đến các cơ quan tư nhân, ở mọi ngành nghề, ở trường học các cấp, thậm chí từ cấp mầm non, đều có sự tuyên truyền của đảng cộng sản. Đó là sự “khủng bố chính trị,” làm cho đa số người Việt Nam không còn sự nhận thức đúng đắn về chính trị, hoặc là vô cảm với chính trị vì “mọi việc đã có đảng và nhà nước lo”!

Nếu bản thân người Việt không chịu thức tỉnh, không đấu tranh với cường quyền thì sẽ mãi bị cai trị. Một thể chế độc tài, theo thời gian, nó ngày càng tăng cường quyền lực cai trị để duy trì lợi ích của nó, đừng mong rằng nó sẽ tự thay đổi bản chất mà trở thành nhà nước vì dân, vì nước.

Huỳnh Thị Tố Nga

Nguồn: <https://groups.google.com/d/msgid/tienggoinionsong/CAOjCZ1SMOF0Hanm4-peszO5BbTt26YcUefvP1tniODsHFLhe6Q%40mail.gmail.com>.

www.vietnamvanhien.org

